

Jeg må meget stærkt herfra give udtryk for det synspunkt, at islam ikke defineres ved et enkelt land og et enkelt lands styreform. Islamiske lande har vidt forskellige styreform. Det vil man kunne overbevise sig om ved et lidt nøjere studium. Der findes alle typer af islamiske nationer med mange typer af forskellige regeringer.

Det er min grundlæggende opfattelse, at den vestlige verden, ikke mindst Vesteuropa, har stærkt brug for at udvikle sin dialog med den islamiske verden. Ikke i en nedladende form, men i en dialog på fuldstændig lige fod.

Må jeg minde om, at netop for at udvikle forbindelserne mellem Europa og de islamiske lande har EU fastlagt sin Middelhavspolitik, som med ganske store økonomiske ressourcer søger at opbygge de økonomiske og sociale forhold i landene omkring Middelhavet.

Dette er et vigtigt led i Europas forsøg på at nå til en bedre dialog med islamiske lande. Dialogen er helt væsentlig. Det er den også for at løse problemerne i Mellemøsten, og jeg synes, at hr. Gert Petersen fortjener tak for at have bragt dette perspektiv ind i denne debat, der ellers alt for meget bliver koncentreret om kritik af et enkelt land.

Jeg vil gerne understrege, at i de kommende år og årtier bliver det en væsentlig opgave for dansk udenrigspolitik at bidrage til en bedre dialog med de islamiske lande som helhed.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Både statsministeren og hr. Torben Lund forsøger jo hele tiden at gøre lidt grin med det stille diplomati. Man kunne måske sige, at havde vi haft lidt mere stille diplomati i de sidste par uger, havde Danmark måske stået lidt stærkere på verdenskortet.

Men det, jeg gerne vil sige til hr. Torben Lund, er, at under mit besøg i Iran blev det gentagne gange understreget, at Danmark lægger meget, meget stor vægt på respekten for menneskerettighederne. Derfor er det helt forkert at stå her på Folketingets talerstol og nedgøre den indsats, regeringen gjorde på det tidspunkt. Og jeg må igen understrege, at vi oplevede jo ikke på ét eneste tidspunkt, at Socialdemokratiet tog initiativer til, at regeringen skulle ændre sin politik.

At man så uofficielt også foretager sig noget og bl.a. drager navnet Salman Rushdie frem – det skal vel ikke komme én til skade, fordi man nævner det 4 år senere.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Det er mere i anledning af, at hr. Gert Petersen og udenrigsministeren kommer med nogle selvfølgeligelige konklusioner, som jeg egentlig ikke rigtig kan se tilfører debatten noget, for jeg har indtryk af, at man skyggebokser med nogen, der overhovedet ikke har bokset.

Jeg har ikke hørt nogen sige, at islam er terroristisk, og jeg har ikke hørt nogen sige, at islam kun er fundamentalistisk. Det kan vi da hurtigt blive enige om ikke er tilfældet. Islam har lige så mange forgreninger som kristendommen, og vi er jo alle sammen enige om – det har vi da haft mange debatter om, det gjaldt også i vores regerings tid – at der skal en økonomisk og social udvikling til i den islamiske kulturskreds og verden for at undgå, at fundamentalismen netop kommer til at brede sig med de terroristiske forgreninger, der er tilfældet.

Men debatten i dag har jo drejet sig om ét land, den har drejet sig om Iran. Og den har drejet sig om den terror, der udspringer fra Iran i den iranske tydning af fundamentalismen. Det kan vi forholde os til, og dér har vi efterlyst og ønsket en konkret og kraftig politik. Men vi kan alle blive enige om disse almindelige betragtninger om islam, og jeg forstår slet ikke, hvem de skulle være møntet på.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Det kunne da være vældig interessant med en debat om islam sådan generelt her i Folketingsalen; det hilser Dansk Folkeparti velkomment, det kunne være spændende.

Men det er jo faktisk ikke det, debatten drejer sig om nu og her. Det drejer sig jo om den sølle håndtering af denne sag, som regeringen har udvist, sagen omkring Rushdie og det iranske præstestyre.

Jeg vil godt høre enten statsministeren eller udenrigsministeren – jeg er sådan set ligeglad, hvem det er, der prøver at komme med et svar. Jeg spurgte i min ordførertale, om der ikke på et eller andet tidspunkt skulle gøres op – det bliver der jo ikke i denne her dagsorden – med de diplomatiske forbindelser Danmark og Iran imellem. Det synes jeg godt regeringen kunne gøre sig den ulejlighed at svare på.

Oppositionen har jo gjort sig meget umage, det er rigtigt, med at prøve at udstille regeringen i denne sag, men regeringen har bestemt også bidraget. Og den negative presse, som jeg